

VÝROČNÁ SPRÁVA

2006

PAHOROK n.o., Bohunice

ORGANIZAČNÁ ŠTRUKTÚRA

Správna rada: *Ing. Štefan Šafár – predseda*
 Katarína Hacajová – člen
 Renáta Olajošová – člen

Revízor: *Emília Udvardiová*

Riaditeľ: *Štefan Hacaj*

Odborný garant: *MUDr. Katarína Romsauerová*

Odborná spolupráca: *Mgr. Karol Zabák*

Registrácia:

Krajský úrad Nitra registroval 10.11.1999 Pod OVS/10-3/99 neziskovú organizáciu PAHOROK n.o., so sídlom Bohunice č.116, 935 05 Pukanec

IČO: *0036 096 539*

Bankové spojenie: *Slovenská sporiteľňa Levice*

Číslo účtu: *0220742516/0900*

Kontakt: *Tel./fax: 036/ 633 0950*
 036/ 633 0952
Mobil: 0905 752 831
 0907 157 247

E-mail: pahorok@stonline.sk

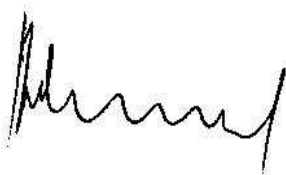
Správa nezávislého audítora pre Správnu radu neziskovej organizácii Pahorok so sídlom Bohunice č. 116

Uskutočnil som audít pripojenej účtovnej závierky Pahorok n.o., Bohunice č. 116, ktorá obsahuje výkaz o majetku a záväzkoch k 31.12.2006 a výkaz o príjmoch a výdavkoch za rok, ktorý som k uvedenému dátumu skončil. Za účtovnú závierku je zodpovedný riaditeľ orgnaizácie Pahorok n.o. , Bohunice č. 116. Mojou zodpovednosťou je vyjadriť názor na túto účtovnú závierku, na základe môjho auditu.

Audít som uskutočnil v súlade s Medzinárodným i audítorskými štandardami ISA. Podľa týchto štandardov mám audít naplánovať a vykonať tak, aby som získal primerané uistenie, že účtovná závierka neobsahuje významné nesprávnosti. Audít zahŕňa overenie, zhodnotenie použitých princípov a zhodnotenie významných odhadov, ktoré uskutočnil managment, ako aj zhodnotenie prezentácie účtovnej závierky ako celku. Som presvedčený, že môj audít poskytuje primerané východisko pre môj názor.

Podľa môjho názoru účtovná závierka vyjadruje verne vo všetkých významných súvislostiach finančnú situáciu Pahorok n.o., Bohunice k 31.12.2006 a výsledok hospodárenia za rok, ktorý sa skončil k uvedenému dátumu v súlade so slovenským zákonom o účtovníctve.

12.mája 2007

Ing. Jozef Adamkovič
Zodpovedný audítor
Licencia SKU č. 491

Dnes, keď sa zamýšlam

Dnes, keď sa zamýšlam nad minulým rokom, mám veľmi dobrý pocit z toho, čo všetko sa udialo.

Rok sme začínali celkom príjemne. Koniec januára a začiatok februára sme s chlapcami trávili v lyžiarskom stredisku Čachovo Selce. Prekrásne prostredie priamo umocňovalo, čo sme šetci prežívali na svahu. Perfektný boli aj ľudia okolo nás.

Pravidelne sa stretávam s názorom na závislých ľuďoch: „sami si za to môžu“.

Bolo fajn počuť pána Mesíka (jedného z majiteľov vlekov):“ Prečo nie? Samozrejme, viem, že je to dobrá vec“

Požičovné za lyžiarku výstroj malo podobný priebeh, požičovné so zľavou.

Ubytovanie bolo v novom stredisku. Doslova sme si to s chlapcami vychutnávali.

Hlavne to, že ani oni neboli zvykne sa k nám niekto správa slušne a bez nenávysti ako sprievodnom znaku závislákov.

Ďakujem všetkým, s ktorými sme tu prišli do kontaktu.

Vrátili sme sa bohatší o krásne zážitky a pre mnohých to bola inšpirácia, ako môžem žiť aj Bez drogy.

Pre nás ostatných začal kolotoč všedných pracovných dní.

Prvé, čo sa udialo bol fakt, že VUC v Nitre sa rozhodlo znížiť nám príspevok na počet klientov.

Čo je strašné na tom? Určité prevádzkové náklady sa nadajú znižovať tým, že sa zníži počet klientov. Jednoducho povedané, pre nás táto situácia znamenala zánik.

Rozhodol som sa navštíviť poslancov z Levíc a okolia. Potešilo ma, že slúbili podporu.

Umožnili mi prezentáciu problému na verejnom zasadnutí VUC. Som rád, že nakoniec sa podarilo zmierniť situáciu a o niečo navýšil schválenú čiastku pre naše zariadenie.

Problémom ale pritom bolo aj to, že schválenie celkového rozpočtu a samotné prefinancovanie boli až koncom mája 2006. Rok začína januárom.

Správna rada rozhodla riešiť danú situáciu pôžičkou či už formou úveru cez Nadáciu pontis a cez súkromný sektor.. Úver sme dostali, žiaľ úroky navýšili prevádzkové náklady.

Ďalšie prekvapenie nás čakalo z Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny v podobe akreditácie.

Prvé, čo ma napadlo? Končím. Dnes som rád, že prevážilo v tom všetkom to, že aj začiatky boli ťažké a že za sedem rokov sme zvládli mnohé zlé a zdanlivo neprekonateľné problémy.

Dôvod? Chlapci, ktorí ukončili u nás doliečovanie, sú šťastní. Niektorí z nich majú svoje rodiny.

Ten pocit, „mám dcérku, syn, je fajn, že žijem.“

Nedokážem všetko, čo sa týka akreditácie, vyjadriť slovami. Snáď jedno. Pár rokov pracujem v resocializačnom zariadení. Nemám síce vysokoškolské vzdelanie (ktoré doteraz nevyžadoval ani zákon), no viem, že resocializácia je o určitej prestavbe osobnosti, jeho prežívania, správania, hodnotovom rebríčku a vzoroch. Všetko toto sa deje v každej rodine a hlavné vzoru sú v prvom rade rodičia. Tu ma prekvapuje, že niektorý vysokokvalifikovaný a vzdelaný ľudia presadzujú to, aby sa k vlastným deťom mohli priblížiť len vysokoškolsky vzdelaný rodičia. Pre mňa je samozrejme, že v resocializácii má mať svoje miesto aj taký obyčajný vzor, na ktorý dosiahnu všetci.

Nemôžem preberať nič, na čo nemám. Pred akreditačnou komisou som sa cítil ako odpad.

Keď mi pani profesorka dala najavo, že sa somnou nemieni ani baviť a žš ku klientom by som sa nemal ani priblížiť. V tej chvíli som bol rád, že vedľa mňa sedí náš psychológ, aj to, že cítim z neho podporu. To je to, čo má fungovať v resocializácii.

Jeden vzor a vzdelaný človek, ktorý dokáže klienta usmerniť podľa jeho potrieb a povahy. Nie jaa som v tom všetkom dôležitý. Akreditáciu sme dostali.

Jedným z dôležitých momentov uplynulého roka bolo schválenie projektu na rekonštrukciu a prístavbu pracovných dielní. Potešilo nás, že Fond sociálneho rozvoja schválil na jeho realizáciu prostriedky. Pre nás to bol skoro šok. Prvé, čo nás zaskočilo bola situácia okolo zmien. S tým, že sa posunul čas a termín začatia realizácie, oneskorenie prvých platieb a zároveň termín ukončenia – termín kolaudácie ostal. Všetko sme zvládli vďaka stavebnému projektantovi Ing. Kúdeľovi. Spomínam na chvíle, keď sme spolu rozoberali všetky pre a proti. Presvedčili sme ho, že my to zvládneme. Dôležité bolo, že ani on nehľadal dôvody, ako nie. Tak

sme začali vybavovať stavebné povolenie. Prekvapilo ma, čo všetko je k takej realizácii potrebné. Potešili ma všetci, vďaka ktorým sme dokázali dodržať termín kolaudácie.

Veľmi pekne ďakujem:

- Fondu sociálneho rozvoja a ľuďom v ňom, hlavne v regióne v Nitre a Leviciach, ktorý bezprostredne s nami komunikovali
- Ing. Kúdel'ovi a jeho tímu či už murárov, tesárov, obkladačkárov a ostatným
- pánovi Kašiarovi vďaka jeho drevu a práci s ním
- ľuďom zo všetkých firiem, ktorý nám poskytli zľavy pri odbere či už žumpy, obkladačiek, streche, tehliam, štrku, piesku a ostatným
- rodičom našich bývalých i súčasných chlapcov.

Bolo pekné vidieť otcov pri spoločnej práci s vlastnými deťmi. Pre mňa najkrajšie chvíle. Málo je takého, čo hneď vidieť. Stavba išla doslova od ruky. Neuveriteľný pocit, stačilo rodičov zavolať a kedykoľvek boli ochotní prísť. Necítil som pri tom, že ich to otravuje alebo zaťažuje. Zároveň chcem poďakovať našim „metrovciam“ – chlapcom, ktorý ukončili v našom zariadení pobyt a poďakovať tým, ktorý boli priamo v strede toho „malého zázraku“

Nemôžem nespomenúť, že to bolo obdobie vrcholného vypätia pre nás všetkých. Nealo sa nedokončiť niektoré stavebné procesy. Časté boli pracovky do tmy. Zvládli sme to a chlapci dnes vedia, že zvládnu čokoľvek. Stačí tak málo: ja chcem a urobím pre to všetko.

Pohladením pre nás bolo uznanie občanov obce Bohuníc, skonštatovanie Ing. Kúdel'u, že neveril, že to zvládneme, hodnotenie zástupcov fondu soc. Rozvoja: Neuveriteľné, toto všetko z prostriedkov fondu. Starosta obce hovoril: „občania neverili tomu, čo ste dokázali“.

Pre každého z nás, sú to chvíle, keď sa už nedalo, keď to bolo na hrane našich rezerv. Krásne na tom je, že sme to zvládli.

Počas roka bola ešte jedna dôležitá pomoc pre nás. Celé obdobie roka sa každý mesiac navyšoval dlh na prevádzkových nákladoch – dôsledky zníženie rozpočtu. Ten problém sme zvládli vďaka Protidrogovému fondu a vďaka Asociácii resocializačných zariadení.

Podakovanie patrí riaditeľovi fondu pánovi PaedDr. Jánovi Galášovi a prezidentke Asociácie Mgr. Zuzane Mikovej. Čakalo nás ešte jedno prekvapenie: podpora zo strany asociácie formou schváleného projektu vďaka Protidrogového fondu na nákup automobilu a jedna za dôležitých foriem komunikácie v rámci letnej a zimnej terapie pre našich klientov a rodinných príslušníkov.

Podakovanie patrí všetkým, ktorí nám prispeli 2% zo svojich daní. Podakovanie patrí pani MUDr. Romsauerovej, nášmu psychológovi Mgr. Karolovi Zabákovi, kolektívu spolupracovníkov a ďakujem všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomohli našim chlapcom na ceste k návratu k tradičným hodnotám našej spoločnosti.

Vďaka.

Štefan Hacaj, riaditeľ

Pahorok

Pri spomínaní si na uplynulý rok hľadáme v našej pamäti zážitky, udalosti a ľudí, ktorí nám do nej vstúpili. Pamätáme si hlavne na tých, ktorých sme k sebe prijali. Tak je to i s chlapcami z resocu, ktorých sme prijali preto, lebo aj oni boli ochotní niečo vydržať a pustiť sa do zápasu samých sebou. Zostávajú nám v nej veľmi živí. Prijali sme ich napriek tomu, že odmietania bolo veľa, každým dňom. Závislosť sa vzpiera, všetko a každého odmieta. Tí chlapci, ktorí zostali, sa teraz sami učia prijímať ľudí okolo i seba.

S potešením musíme povedať, že pribúda ľudí okolo resocializácie. Nie kvôli tomu, že by to bola exkluzívna skupina ľudí, práve naopak, je veľmi prirodzené spoločenstvo, pretože je rodinné a každému tak blízke. Prijímame medzi seba rodičov, príbuzných a sympatizantov. Tak tomu bolo i tento rok. Rodinná terénna terapia v lete pomohla zoceliť citové základy komunity. Zažili sme veľa srandy, ale bolo i veľa slz a úzkosti. Pri budovaní pracovných dielní v resocializačnom stredisku v druhej polovici roka sa tieto základy nezatriasli. Úžasným nasadením chlapcov v resoce, metrovíc, rodičov a terapeutov sa v komunite podarilo to, o čom snád' snívajú i v dobre zabehnutých stavebných firmách. Stálo to veľa potu, námahy, pokory a obety. Zadosťučinením boli nielen pre konečný výsledok – pracovné dielne, ale pre mnohých chlapcov i vlastný zápas so sebou.

Tak ako každým novým chlapcom v resocializácii sa to zdá už všetko známe. Do komunity chodia samí vzorní drogovovo závislí, ktorí chcú len urobiť po vôli svojim rodičom, inak nemajú žiadne ťažkosti. Sami vždy najlepšia vedia, čo potrebujú do života. Je to takmer rovnaké, vždy je to zároveň i niečo nové. Učíme sa s nimi všetci. Balancujeme u každého jedného chlapca medzi ponukou pomoci, rešpektom voči ostatným členom komunity, disciplínou a zároveň odmietaním prodrogového správania. Ukazuje sa, že naša terapeutická komunita je najpriateľnejšia pre chlapcov medzi 18.-28. rokom života. Mladší klienti obyčajne ešte nepocítili vážne dôsledky drog, nezažili si na vlastnej koži skutočnú odkázanosť na seba. U vyššej vekovej kategórii sa obyčajne k nám dostávajú klienti s bohatou drogovou kariérou a často i s vážnymi afektívnymi, ale i kognitívnymi poruchami, ktorí nezvládnu požiadavky režimovej resocializácie. Resocializácia na Pahorku, nie je chránené bývanie, ani relaxačný pobyt. Nenaučili sme sa vyžadovať málo od seba a tiež od chlapcov. Terapeuti už neriešia dilemu medzi predpokladmi klientov pre psychoterapiou, nárokmi komunitného režimu a udržaním klienta v resocializácii. Zhodli sme sa, že v resocializácii sa nedajú robiť kompromisy. Hoci by možno bolo pohodlnejšie robiť iba sociálny servis, bez intenzívnejšie vnútorného i emočného zaangažovania sa. Súčasní klienti resocializácie oproti predchádzajúcim ročníkom sú prevažne sociálne odkázanejší, často s nedostatočným vzdelávaním, bez rozvinutia záujmov drogovou kariérou. Vyžadujú si oveľa viacej mravenčej terapeutickej práce vo všetkých oblastiach. Trénujeme si i vlastnú trpezlivosť, ako dlhoročné učiteľky v prvej triede.

Minulý rok bol i rokom akreditácie resocializácie. Pre nás to bola úloha ako premeniť do zrozumiteľnej administratívnej podoby vedomosti a kompetencie celého terapeutického tímu. Nielen preto, aby sa naplnila litera zákona, ale aby tomu uverili zodpovední úradníci. Máme radosť, že sa to podarilo a môžeme pokračovať vo svojich snaženiach. Mrzí nás len, že sme spolu s ďalšími resocializačnými strediskami nedostali väčšie záruky pre finančné zabezpečenie a možnosti ďalšieho plánovania resocializácie.

Ľudia resocializačného strediska Pahorok hľadajú stále nové výzvy a nápady. Každý rok je iný. Všetci sme bohatší o nové skúsenosti, zážitky a ľudí, ktorých sme k sebe prijali, tak si uchovajme i predchádzajúci rok a so všetkým ho prijmime.

Mgr. Karol Zabák
Psychológ, supervízor zariadenia

Pahorok

Resocializácia je vždy o ľuďoch. Tvoria ju nielen terapeuti, ale i samotní klienti. S novými klientmi sa začína všetko odznovu, Napriek skúsenostiam, terapeutickému fortieľu ale i novým vedomostiam, nemôže túto prácu nikto robiť so zotrvačnosťou. Klienti by nám neuverili.

Drogovo závislí, už nie sú stredobodom pozornosti spoločnosti. Obava z drogovej epidémie z 90- tých rokov sa nenaplnila, drogovo závislí, sa stali bežnými sociálnymi klientmi a pacientmi. Neusilujeme sa riešiť podstatu drogovej závislosti, oveľa väčšiu pozornosť a úsilie si vyžadujú dôsledky drogových závislostí , hepatitída, infekčné ochorenia, prevencia HIV, streetwork, harm reduction, substitučná liečba. Sme sa tolerantnejší k užívaniu drog a zároveň aj pohodlnejší. Ponúkame hlavne servis. Nič však nevyžadujeme. Stali sme sa síce tolerantnejší, ale len preto, aby sme viacej slúžili. Doc. Skála, priekopník liečby alkoholizmu v bývalom Československu v jednom rozhovore povedal, že „postavili sme síce sochu slobody, ale sme zabudli na sochu zodpovednosti.“ Sám navrhol, aby sa na západnom pobreží USA postavila socha zodpovednosti.

V resocializačnom stredisku Pahorok však neprišlo k úľave v terapeutickom režime, ani k ospravedlňovaniu drogovo závislých. Princípy zmeny, a prechod od drogy k čistému životu nezmenia žiadne nové postupy. Do resocializácie sa dostávajú oveľa častejšie ako predtým i klienti s duálnymi diagnózami. Nejdú sem klienti s vážnymi duševnými ochoreniami, avšak pri súčasnej polytoxikómii sa vyskytujú častejšie i rôzne psychopatologické sprievodné znaky. Vyžaduje si to individualizovaný prístup. Z pozície lekára, niekedy pri nadmernej farmakoterapeutickej liečby, treba riešiť frekventovane nielen odvykací stav do drog, ale i od liekov. Klienti sa častejšie dostávajú k liekom, ktoré by im mali pomôcť, zneužívajú ich, ale tiež lekárov. To je už na nás ako odborníkov, aby sme to ustriehtli. Aby sme sa nestali spoluvinníkmi.

Vo vzťahu k klientovi to nie je dôležité. Pri pracovnej terapii, skupinových či individuálnych terapiách nezáleží na droge, ktorú klient zneužíval, záleží však na každom momente dňa, na každom zachytenom pociť, vypovedanom slove, kritike i pochvale. Potrebujeme sa stále sústrediť, byť vnímaví na chlapcov, ktorí sú okolo nás, ale i na naše vlastné pocity s skúsenosti. Späťne si tieto veci uvedomujeme pri kontakte s bývalými klientmi. Niekedy sami prichádzajú s neitotou ale zároveň s dôverou radiť sa pri dôležitých životných udalostiach. Sme radi, že v nás majú stále dôveru a vracajú sa naspäť. Je aj satisfakcia, ktorá zaháňa naše pochybnosti a chmáry pri práci.

Mudr. Katarína Romsauerová
Odborný garant zariadenia

Správa o hospodárení za rok 2006 za neziskovú organizáciu Pahorok

Počiatočný stav k 1.1.2006

Pokladňa	8.586,70
<u>Bežné účty</u>	<u>400.363,30</u>
<i>Počiatočný stav celkom</i>	<i>408.950,-</i>

Príjmy za rok 2006

Nitriansky samosprávny kraj	1.350.000,-
Fond sociálneho rozvoja	1.000.000,-
Protidrogový fond	743.330,-
Úrad práce, soc. vecí a rodiny SR	96.273,-
Komunitná nadácia Bratislava	22.000,-
Nadácia Pontis	10.000,-
Poplatky za služby	359.250,-
Prijaté dary	1.024,-
2% z daní za rok 2006	32.535,-
Prijaté pôžičky	360.000,-
Ostatný príjem	1.434,50
<hr/>	
Celkom príjmy	3.975.846,50

Výdaje za rok 2006

Nákup materiálu	475.928,40
Mzdové náklady	658.534,-
Odvody poisťného	331.924,-
Platené služby	661.656,40
Uzávierkové operácie	56.581,-
Kapitálové výdaje	1.534.709,10
Splatené pôžičky, úroky	443.679,10
<hr/>	
Celkom výdaje	4.163.012,-

Konečný stav k 31.12.2006

Pokladňa	1.765,20
<u>Bežné účty</u>	<u>220.020,10</u>
<i>Konečný stav celkom</i>	<i>221.785,30</i>

Za rok 2006 by sme radi poďakovali všetkým, ktorí nám finančne alebo materiálnou formou pomohli a to :

- Nitriansky samosprávny kraj
- Fond sociálneho rozvoja
- Protidrogový fond
- Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny SR
- Nadácia Pontis
- Komunitná nadácia Bratislava
- firma Š.Z.Jamal, Nové Zámky
- firma TENTO a.s.
- obyvatelia obce Bohunice
- starosta obce Bohunice
- rodičia a rodinný príslušníci našich klientov a bývalých klientov
- všetci, ktorí nás podporili 2% z daní

Ďakujeme.